

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

TOURISTS'S OPINION TOWARDS TARUTAO NATIONAL PARK

โดย

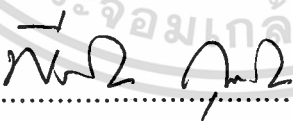
นายอดิศักดิ์ ราหม

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 13 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2542

ประธานปัญหาพิเศษ

 13, พค, 42

(อาจารย์พิรัชช กุลชัย)

กรรมการปัญหาพิเศษ

 13, พค, 42

(อาจารย์ถนอมนวล สีหะกุลัง)

หัวหน้าภาควิชา

 19, พค, 42

(ผ.ศ.สุกสมบุรณ์ อังรัตนากรณ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา
TOURISTS'S OPINION TOWARDS TARUTAO NATIONAL PARK

T096360

โดย

นายอดิศักดิ์ ราหม

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

๑๒๗, เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนการเกษตร)

ปี ๒๕๔๒

พ.ศ ๒๕๔๒

๒๕๔๒

ลงทะเบียน

ลงทะเบียน

96360

วันที่

3 JUN 2009

วันที่

3 JUN 2009

สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

โดย : นายอดิศักดิ์ ราหม

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ : .....

(อาจารย์พีรชัย กุลชัย)

...../...../.....

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา ต.เกาะสาหร่าย อ.เมือง จ.สตูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยาน ตลอดจนความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานฯ ในปี 2542

กลุ่มตัวอย่างของการทำวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลจากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 66.11 มีอายุระหว่าง 19-25 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ร้อยละ 61.02 นับถือศาสนาพุทธร้อยละ 83.06 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 38.14 สถานภาพโสดร้อยละ 79.67 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน เดินทางมาเที่ยวเป็นกลุ่ม เดินทางมาครั้งนี้เป็นครั้งแรก นักท่องเที่ยวรู้จักอุทยานฯ จากเพื่อนและญาติร้อยละ 26.65 กิจกรรมที่ทำในระหว่างท่องเที่ยวคือพักผ่อนและถ่ายรูป สถานที่ที่พอใจคืออ่าวพันเตมะละกา ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ย 240.97 บาท/วัน ค่าที่พักอาศัยเฉลี่ย 200.30 บาท/วัน ค่าของที่ระลึกเฉลี่ย 277.77 บาท ค่าพาหนะในการเดินทางเฉลี่ย 255.61 บาท ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี ส่วนการบริการต่างๆ ในเขตอุทยานฯ อยู่ในระดับพอใช้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจความสะอาดของน้ำทะเลและชายหาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่งเทียวส่วนใหญ่อุดคิดว่าจะกลับมายุทยงแห่งชาดิตระกูลอื่นแ่นอน ร้อยละ 71.19
สิ่งทีควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ ราคาของอาหาร เนื่องจกมีราคาแพงเกินไป การปิด-เปิด
ไฟฟ้า และน้ำควรเปิดให้มากกว่านี้ และควรเพิ่มจำนวนโทรศัพท์สาธารณะให้มากขึ้นจากเดิมให้
มากกว่าที่เป็นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือจากหลายๆ ท่านที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ อาจารย์พิรัชย์ กุลชัย ซึ่งเป็นประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ที่ได้กรุณาแนะนำแนวทางมาตั้งแต่ต้น ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งอาจารย์ถนอมนวล สีหะกลิ้ง ซึ่งช่วยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและกรรมการปัญหาพิเศษ โดยให้ความช่วยเหลือในการตรวจทานแก้ไข รวมถึงเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตาทุกท่านและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ตลอดจนนักท่องเที่ยวทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือทางด้านข้อมูล รวมไปถึง เพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ที่คอยให้กำลังใจ จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายที่จะกล่าวถึงและเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณให้แก่ข้าพเจ้ามาตั้งแต่ต้น คือ บิดามารดา ผู้ให้กำเนิดให้ความช่วยเหลือในการศึกษามาตลอด ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง

อดิศักดิ์ ราหม

.... เมษายน 2542

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(1)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	2
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	3
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและความสำคัญของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติตะรุเตาและการจัดการพื้นที่	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	18
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	18
วิธีการและเครื่องมือในการเก็บข้อมูล	19
การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการศึกษา	21
ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักท่องเที่ยว	21
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา	28
ความคิดเห็นปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว	35
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	36
ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว	36
ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในด้านต่างๆ	37
ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ของนักท่องเที่ยว	37
เอกสารอ้างอิง	39
ภาคผนวกที่	
1. แบบสอบถาม	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางแสดงสถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา	22
2. ตารางแสดงการรู้จักอุทยานแห่งชาติตะรุเตาของนักท่องเที่ยว	25
3. ตารางแสดงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำในระหว่างการท่องเที่ยวในอุทยานฯ	26
4. ตารางแสดงสถานที่ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่นักท่องเที่ยวพอใจที่สุด	27
5. ตารางแสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา	27
6. ตารางแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อม	29
7. ตารางแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	31
8. ตารางแสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการบริการต่างๆในเขตอุทยานฯ	33
9. ตารางแสดงความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานฯ	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน โลกกำลังประสบปัญหามากมายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ปัญหาประชากรทั้งปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น และคุณภาพของประชากร ที่สำคัญที่สุดคือปัญหาทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นปัญหามลพิษ การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมีความเสื่อมโทรมลง ปัญหาเหล่านี้ประเทศไทยกำลังประสบอยู่เช่นกัน เนื่องจากการขาดความรู้ในการใช้ทรัพยากร การใช้เทคโนโลยีอย่างไม่ระมัดระวัง และไม่เหมาะสม จนเกินขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจาก การพัฒนาประเทศที่ไม่สอดคล้องกัน ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ที่มีความสำคัญกับประเทศเนื่องจากสามารถทำรายได้ให้กับประเทศมากพอๆ กับสินค้าส่งออกของประเทศในด้านต่างๆ ประเทศไทยนั้นมีทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวมากมายเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว แต่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งในประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่เหมือนกับอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ที่ต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติป้อนเข้าสู่ระบบแล้วได้ผลผลิตออกมาเป็นสินค้าและบริการต่างๆ แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องทำพร้อมกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเอาไว้ เพื่อความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแต่ละครั้งของนักท่องเที่ยวแต่ละคน แต่ละกลุ่มย่อมมีความชอบที่แตกต่างกันไป บางกลุ่มชอบเที่ยวตามป่าเขา แต่อีกกลุ่มหนึ่งอาจชอบเที่ยวทะเล ในการเดินทางไปเที่ยวแต่ละครั้ง นอกจากนักท่องเที่ยวจะได้รับความสนุกสนาน ความบันเทิงแล้ว ยังได้รับความรู้ใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยรู้มาก่อน และความรู้สึกความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวแต่ละคน แต่ละกลุ่มในสถานที่ท่องเที่ยวที่เดียวกัน ก็ย่อมจะแตกต่างกันไปหรือเหมือนกันก็ได้ อุทยานแห่งชาติตะรุเตาก็เหมือนกับอีกหลายๆ สถานที่ ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเที่ยวเป็นจำนวนไม่น้อย ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา จึงได้มีการทำการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในด้านสภาพแวดล้อม ทรัพยากรการท่องเที่ยว และการบริการต่าง ๆ ภายในเขตอุทยานฯ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา
2. ทราบถึงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา
3. ข้อมูลที่ศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การทำกรวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ต.เกาะสาหร่าย อ.เมือง จ.สตูล

1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกที่ผ่านการไตร่ตรองของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม ทรัพยากรการท่องเที่ยว และการบริการต่าง ๆ ภายในเขตอุทยานฯ

นักท่องเที่ยว หมายถึง บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลที่เดินทางเข้ามาในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา เพื่อการศึกษา หรือนันทนาการ

อุทยานแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่ที่รัฐบาลเห็นว่ามีความเหมาะสมและเป็นที่น่าสนใจสมควรสงวนไว้เป็นพิเศษ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมธรรมชาติ เพื่อประโยชน์ในการท่องเที่ยวและหาความรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและความสำคัญของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติตะรุเตา และแผนการจัดการพื้นที่
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและความสำคัญของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวระหว่างประเทศได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างมากจากรัฐบาลประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้เป็นกิจกรรมอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่มีการลงทุนค่อนข้างต่ำแล้ว การท่องเที่ยวยังเป็นกิจกรรมที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศได้อย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าทุกประเทศให้ความสำคัญแก่การท่องเที่ยวจนถึงขั้นบรรจุไว้ในนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจสาขาหนึ่ง ประเทศกำลังพัฒนาอาจได้รับประโยชน์มากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วเมื่อพิจารณาในแง่ของผลที่ได้รับจากการท่องเที่ยวต่อฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ เหตุผลคือรายได้จากการท่องเที่ยวสำหรับประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย นอกจากจะช่วยลดดุลการค้าที่เสียเปรียบประเทศที่พัฒนาแล้ว รายได้นี้รัฐบาลสามารถนำไปจัดสรรเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศสาขาอื่นได้อีกด้วย

กรณีของประเทศไทย รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศและได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังมาโดยตลอด ความสำเร็จประการหนึ่งของรัฐบาลที่เห็นได้คือการกำหนด ปี พ.ศ. 2530 เป็นปีการท่องเที่ยวของประเทศ และในปี 2541 – 2542 เป็นปีท่องเที่ยวไทยอีกครั้ง หรือ Amazing Thailand 1998 – 1999

พิจารณาด้านรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมาพบว่าการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้สูงสุด กล่าวคือ สูงกว่ารายได้การส่งออกสินค้า (แยกประเภท) ทั้งสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม และวัตถุดิบประเภทแร่ธาตุ เป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่มูลค่าสินค้าส่งออกสินค้าชนิดต่างมีแนวโน้มขึ้น ๆ ลง ๆ แต่รายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี พ.ศ. 2531 รายได้จากการท่องเที่ยวซึ่งเปิดเผยโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสูงถึง 78,858 ล้านบาท

จากการรายงานขององค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization – WTO) พบว่า ในปี 2539 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยถึง 6.9 ล้านคน จัดอยู่ในอันดับที่ 19 ของโลก สามารถนำรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนถึง 7,556 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มากเป็นอันดับ 10 และในปี พ.ศ. 2540 มีนักท่องเที่ยวทั่วโลกมาเยือนเมืองไทย 7.2 ล้านคน นำรายได้เข้าเกือบ 200,000 ล้านบาท จนกล่าวได้ว่าในรอบหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา รายได้จากการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยมาโดยตลอด (กรมการฝึกหัดครู: 2533)

ถึงแม้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาก ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นก็ตามแต่การพัฒนาการท่องเที่ยวก็สามารถส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสภาพความเป็นธรรมชาติของพื้นที่ได้ การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสาขาหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่มีความแตกต่างไปจากการพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่น เช่น การพัฒนาการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรม เป็นต้น ในขณะที่การพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่นจำเป็นต้องนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์หรือมีการทำลายสิ่งแวดล้อม แต่การพัฒนาการท่องเที่ยวจำเป็นต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือสถานะแวดล้อมทางธรรมชาติเอาไว้

เป็นที่น่าเสียดายที่พบว่าแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมากไม่น้อยทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด และประเภทป่าเขา น้ำตก มุ่งเน้นผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจมากเกินไปจนลืมให้ความสำคัญต่อผลกระทบเชิงนิเวศน์วิทยาที่เกิดขึ้นกับพื้นที่อันเนื่องมาจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากเกินไป สิ่งที่น่าวางแผนและนักพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนของ การพัฒนาการท่องเที่ยวสมควรตระหนักอย่างยิ่งคือ ความสำคัญที่เท่าเทียมกันระหว่างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และผลเสียเชิงนิเวศน์วิทยาต่อระบบนิเวศน์ของพื้นที่ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะกล่าวต่อไปนี้คือ

ข้อควรพิจารณาทั่วไป ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของพื้นที่ต่าง ๆ ความแตกต่างกันไปบางพื้นที่อาจมีศักยภาพสูงในขณะที่บางพื้นที่อาจมีศักยภาพต่ำ การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยปกติจะแยกวางแผนและพัฒนาเฉพาะเป็นรายพื้นที่ กรณีของพื้นที่ที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เที่ยวสูง การพัฒนาจะมุ่งเน้นเป้าหมายเชิงเศรษฐกิจก่อนสิ่งอื่นใด เป้าหมายสำคัญของการวางแผนคือในลักษณะดังกล่าวคือ ให้หรือขายบริการแก่นักท่องเที่ยวในจำนวนสูงสุดเท่าที่สถานที่ที่จะรับได้ เพื่อผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจสูงสุดอย่างไรก็ตาม การมุ่งหวังผลกำไรสูงสุดจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสามารถส่งผลให้ระบบนิเวศน์ธรรมชาติ และภูมิทัศน์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวถูกทำลายได้ ดังนั้นเป้าหมายในการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป้าหมายในการอนุรักษ์คุณค่าและความสวยงามทางธรรมชาติเอาไว้จึงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาร่วมกัน การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ขาดการวางแผนก่อให้เกิดการทำลายความเป็นธรรมชาติของสภาวะแวดล้อมได้

ธรรมชาติของแต่ละพื้นที่ย่อมมีขีดจำกัดของความสามารถที่จะรับได้ (Carrying Capacity) อยู่ในระดับหนึ่ง ระดับความสามารถที่จะรับได้นี้แตกต่างกันไปตามความแตกต่างทางด้านกายภาพและชีวภาพของพื้นที่และกิจกรรมของมนุษย์ที่กระทำในพื้นที่นั้น เช่น เกาะเล็ก ๆ ที่พัฒนาให้เป็นสถานที่ตากอากาศย่อมมีโอกาสที่จะประสบปัญหาธรรมชาติถูกทำลาย อันเนื่องมาจากผู้ตากอากาศมากเกินไป อย่างไรก็ตามการวางแผนอย่างรอบคอบในระยะยาวยังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก หรือมิฉะนั้น สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายฝั่งทะเลอาจเป็นเหมือนชายหาดบางแสน ในจังหวัดชลบุรี ที่สภาพความสวยงามธรรมชาติเกือบไม่หลงเหลืออยู่เลย

การประเมินความเหมาะสมของพื้นที่เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

กล่าวโดยสรุป แหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อมนุษย์ 2 ประการ คือ ความสำคัญเชิงจิตวิทยา และความสำคัญเชิงเศรษฐกิจ ความสำคัญประการแรกหมายถึง ความสำคัญที่แหล่งท่องเที่ยวอำนวยความสะดวกด้านบริการเพื่อให้ผู้ท่องเที่ยวได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้จิตใจปลอดจากภาวะความกดดันจากการทำงานประจำและมีสุขภาพจิตที่ดี ความสำคัญประการที่ 2 หมายถึงความสำคัญที่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดงานและรายได้ให้แก่บุคคลหลายกลุ่ม และต่อประเทศชาติโดยรวม

เพื่อประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อยที่สุด 4 ประการ ที่มีส่วนร่วมควรให้ความสนใจคือ

1. ความปรารถนา (Desire) ของผู้ท่องเที่ยว ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องทราบความต้องการในแต่ละประเภท และบริการการท่องเที่ยวของคนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต หลักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในกรณีนี้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความสามารถในการให้บริการ (Ability & accessibility) ของผู้ท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากมีปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือ การกำหนดค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการที่สมเหตุสมผล การตั้งค่าธรรมเนียมการใช้หรือค่าบริการไว้สูงและซ้ำซ้อน เป็นต้นว่า เก็บค่าผ่านประตูทุกครั้งที่ใช้บริการแต่ละประเภท ราคาอาหาร ที่พัก สูงเกินควรเหล่านี้จะเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวเปลี่ยนใจใช้สถานที่อื่นที่ถูกกว่า และเขามีความสามารถเชิงเศรษฐกิจเพียงพอ

3. ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึง (Mobility & accessibility) นอกเหนือจากความสามารถของนักท่องเที่ยวที่จะใช้หรือใช้บริการแล้ว ความสะดวกในการเดินทางและการเข้าถึงยังนับว่ามีความสำคัญมากในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ไกลเกินไปถึงแม้การคมนาคมจะสะดวก หรือสถานที่ท่องเที่ยวตั้งอยู่ใกล้แต่มีความลำบากในการเข้าถึง ย่อมมีส่วนทำให้ผู้ท่องเที่ยวเกิดความท้อแท้ ทั้งนี้เว้นเสียแต่ว่าสถานที่นั้นจะมีสิ่งดึงดูดใจหรือทำให้นักท่องเที่ยวเป็นพิเศษ เช่น การปีนเขา การล่องแพ และการบุกป่าผจญภัย เป็นต้น

4. ความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ แม้สิ่งที่จะต้องนำมาประเมินในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 3 ประการ ดังกล่าวแล้วจะได้รับการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมมาก แต่ถ้าความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีคำข้อมติทำให้การพัฒนาที่มีความยากลำบาก ความสามารถที่จะรับได้ของพื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีคำข้อมติทำให้การพัฒนาที่มีความลำบาก ความสามารถที่จะรับได้ในที่นี้สามารถแยกพิจารณาได้ เป็น 3 ประเด็น คือ

(4.1) ความสามารถที่จะรับได้เชิงกายภาพ (Physical carrying capacity) ซึ่งหมายถึง ลักษณะคือสภาพทางกายภาพของสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวตามความประสงค์ การพัฒนาพื้นที่ราบเพื่อให้มีลักษณะเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบป่าเขา มีถ้ำและน้ำตกคงเป็นไปได้ยาก ทำนองเดียวกันการจะเปลี่ยนแปลงสภาพของภูมิประเทศที่เป็นป่าเขาให้เป็นที่ราบหรือชายหาดก็ทำได้ลำบากเช่นกัน

(4.2) ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคม (Social carrying capacity) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวที่จะพัฒนาเพื่อให้หรือขายบริการแก่ผู้มาเที่ยว หรือความสามารถของสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในจำนวนสูงสุด โดยปกติสถานที่ท่องเที่ยวประเภทอุทยานแห่งชาติและเกาะจะมี ความสามารถที่จะรับได้ทางสังคมค่อนข้างต่ำ

(4.3) ความสามารถที่จะรับได้เชิงนิเวศวิทยา (Ecological carrying capacity) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของสถานะแวดล้อมทางธรรมชาติในและบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ที่จะรับได้ต่อการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยา ซึ่งเกิดจากการพัฒนาสถานที่ดังกล่าวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวก็คล้ายกับการพัฒนาเศรษฐกิจลักษณะอื่นที่ต้องสูญเสียทรัพยากรหรือคุณค่าทางธรรมชาติไปบ้าง เพื่อแลกกับสิ่งที่จะเป็นผลจากการพัฒนานั้น ๆ ดังนั้น การเกิดผลกระทบเชิงนิเวศวิทยาต่อสถานที่ที่จะพัฒนาจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ สิ่งสำคัญที่ควรได้รับการประเมินคือ ความง่ายต่อการทำลายของระบบนิเวศในพื้นที่ที่จะพัฒนา ถ้าสิ่งมีชีวิตทั้งพืชสัตว์มีขีดจำกัดความอดทนกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยจำกัด การพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอาจมีผลกระทบเชิงนิเวศวิทยาไม่มากนัก ในทางตรงกันข้ามถ้าการดำรงชีวิตของพืช สัตว์ในพื้นที่สามารถถูกทำลายได้ง่าย เพียงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยจำกัดเพียงเล็กน้อย พื้นที่ดังกล่าวอาจไม่เหมาะสมต่อการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

นิเวศวิทยากับการพัฒนาอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยว

การพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีการวางแผนและดำเนินการพัฒนาอย่างรอบคอบ คุณค่าและประโยชน์ของอุทยานแห่งชาติต่อความมั่นคงเชิงนิเวศวิทยาของพื้นที่โดยเฉพาะและต่อมนุษย์โดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องต้องพิจารณาและให้ความสำคัญมากกว่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากกระบวนการพัฒนา

อุทยานแห่งชาติ หมายถึง พื้นที่ที่มีขนาดค่อนข้างกว้างใหญ่ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

(1) มีระบบนิเวศน้อยอย่างน้อยที่สุดหนึ่งระบบที่คงความเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์เอาไว้โดยไม่มี การเข้าไปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในระบบโดยมนุษย์ มีพืชสัตว์นานาชนิดรวมตลอดจนมีที่ตั้งเชิงภูมิฐานวิทยา (Geomorphological Site) ที่มีคุณค่าเฉพาะทางวิทยาศาสตร์ การศึกษา และการสันตนาการ หรือเป็นพื้นที่ที่มีภูมิทัศน์ทางธรรมชาติซึ่งสวยงามเป็นพิเศษ

(2) มีหน่วยงานที่มีอำนาจเฉพาะของรัฐคอยทำหน้าที่ดูแลรักษาคุณค่าทางธรรมชาติของอุทยานและป้องกัน กำจัดกิจกรรมใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อระบบนิเวศต่อภูมิฐานของพื้นที่

(3) ประชาชนสามารถเข้าไปได้ภายใต้กฎหรือระเบียบที่กำหนดเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา วัฒนธรรม และสันตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมการท่องเที่ยวและสันทนาการที่ไม่ก่อให้เกิดการสิ้นเปลืองและการเสื่อมสภาพของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าทางธรรมชาติสมควรสนับสนุนให้มีในเขตอุทยานแห่งชาติ กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การปีนเขา การว่ายน้ำ การเล่นเรือ การส่องสัตว์ การชมทิวทัศน์ และการถ่ายภาพเป็นต้น อย่างไรก็ตามสถานที่ที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจกรรมดังกล่าวได้ต้องมีการกำหนดให้แน่ชัดเพื่อมิให้มีการบุกรุกเข้าไปในเขตของพื้นที่ที่ต้องปกป้องเอาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านความมั่นคงเชิงนิเวศน์วิทยา ด้านการศึกษา และวิทยาศาสตร์ และเพื่อการอนุรักษ์คุณค่าทางธรรมชาติที่เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะยิ่งไปกว่านี้ พื้นที่ที่มีผู้นำมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ภัตตาคาร และสนามกีฬากลางแจ้ง ถ้าเป็นไปได้ควรจัดสร้างไว้นอกเขตอุทยานแห่งชาติ

การตัดและเผาป่าไม้ในเขตอุทยานแห่งชาติไม่ควรให้เกิดขึ้นหรือถ้าจะมีก็ต่อเมื่อผลการศึกษาเชิงวิทยาศาสตร์ยืนยันว่าจะไม่เป็นการทำลายชุมชนของสิ่งมีชีวิตในพื้นที่แต่เป็นกลไกหรือวิธีการที่จะควบคุมประชากรของสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ให้เหมาะสม การครอบครองพื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่งในเขตอุทยานแห่งชาติโดยเอกสิทธิของเอกชนเป็นสิ่งที่ไม่ควรให้มีเด็ดขาด

ภายในเขตอุทยานแห่งชาติที่มีขนาดไม่กว้างขวางมากนัก ควรจัดการให้มีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

(ก.) เป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างน้อยที่สุดหนึ่งบริเวณซึ่งไม่ให้ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้เพื่อประกอบกิจกรรมสันทนาการ

(ข.) เป็นเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าซึ่งบริเวณค่อนข้างกว้าง โดยจะ ไม่มีการพัฒนาในรูปแบบใด ๆ ปราบดูแลแต่ควรเข้าไปท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมและทราบซึ่งคุณค่าของธรรมชาติก็อนุญาตให้มีได้ด้วยวิธีการแบบดั้งเดิม ที่จะไม่มีผลต่อสภาพธรรมชาติมาก เช่น การเดินหรือปีนป่าย การขี่หลังสัตว์ และการเล่นเรือที่ไม่มีเครื่องยนต์ เป็นต้น

(ค.) เป็นพื้นที่ที่ให้บริการแก่คนจำนวนมาก โดยกำหนดสร้างไว้เฉพาะนอกเขตอุทยานแห่งชาติ หรือถ้าจำเป็นต้องกำหนดสร้างภายในเขตอุทยานแห่งชาติควรกำหนดบริเวณไว้รอบนอกที่ใกล้กับเส้นทางคมนาคมทุกรูปแบบให้มากที่สุด

(ง.) เป็นบริเวณที่จัดเฉพาะสำหรับการใช้ประโยชน์บ่อยครั้งหรือต่อเนื่องในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดสร้างบริเวณนี้ให้อยู่ภายนอกอุทยานแห่งชาติได้ บริเวณดังกล่าวนี้ได้แก่ที่พักแรมแบบแคมป์ปิ้ง (Camping) และการเล่นรอบกองไฟ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนพัฒนาอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยว

การวางแผนพัฒนาอุทยานแห่งชาติและการวางแผนพัฒนาแหล่งสันตนาการในพื้นที่ควร จะกระทำควบคู่กันและให้มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เพื่อให้มีการกระจายของกิจกรรมสันตนาการใน หลาย ๆ ประเภทและหลีกเลี่ยงการรุมหรือเลือกใช้บริการสันตนาการเพียงอย่างเดียวหนึ่ง ซึ่งทำ ให้จำนวนผู้ใช้บริการ ณ บริเวณนั้นมากเกินไปจนเกิดความแออัดของพื้นที่ ยิ่งไปกว่านี้การ วางแผนพัฒนาอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยว ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับการวางแผน พัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องด้วย

การวางแผนพัฒนาอุทยานแห่งชาติเชิงระบบ (Systematic planning) ในระดับประเทศ สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่เสนอและดังต่อไปนี้

1. การสำรวจเบื้องต้นเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของสถานที่และของโครงการ
2. เริ่มต้นศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา เพื่อ สันตนาการในสถานที่ที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกและรองลงมาตามลำดับ
3. ร่วมมือกับองค์กรที่มีหน้าที่ในการวางแผนระดับภูมิภาคเพื่อประเมินเชิงเปรียบเทียบ ผล ตอบแทนจากการใช้ประโยชน์จากที่ดินในหลาย ๆ รูปแบบ (Combinations) และเพื่อประสานแผน พัฒนาอุทยานแห่งชาติ เข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค
4. เตรียมแผนพัฒนาเฉพาะสำหรับแต่ละพื้นที่ในเขตอุทยาน แผนการจัดการทรัพยากร และแผนการจ้ดดำเนินการสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะมาใช้บริการ
5. เตรียมและฝึกอบรมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่จัดการระบบอุทยานแห่งชาติให้เป็นไปตาม แบบแผนที่วางเอาไว้

การจัดการอุทยานแห่งชาติ

การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยทั้งที่เป็นการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิต ของพืชและสัตว์ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และนิเวศน์วิทยาของอุทยานนั้น ข้อมูลดังกล่าว สามารถช่วยให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอุทยานทราบว่าอาณาเขตของอุทยานแห่งชาติควร กำหนดความกว้างขวางเพียงไร บริเวณใดในเขตอุทยานที่ต้องปกป้องเอาไว้เป็นที่อยู่อาศัยของพืช และสัตว์หรือรักษาคุณค่าทางธรรมชาติและควมมั่นคงเชิงนิเวศน์วิทยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการอุทยานแห่งชาติควรจัดทำให้เป็นระบบโครงการซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการที่แน่นอน การจัดการอุทยานในระบบโครงการดังกล่าว สามารถให้ผู้จัดการกำหนดไว้ว่าการดำเนินการพัฒนาอุทยานแห่งชาติให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจำเป็นต้องใช้บุคลากรจำนวนเท่าไร และต้องมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภคภายในอุทยานควรจะทำอะไรก่อนหลังและในขนาด ปริมาณเท่าไร และงบประมาณการดำเนินการได้มาจากแหล่งใด และเท่าไร เป็นต้น (มนัส สุวรรณ:2536)

อีกส่วนหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงและมีการวางแผนสำหรับการจัดการอุทยานแห่งชาติคือผลประโยชน์ที่ประชาชนในท้องถิ่นพึงได้รับ โดยปกติผู้ที่จะได้รับประโยชน์เชิงสันตนาการจากการพัฒนาอุทยานแห่งชาติ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่บุคคลจากต่างถิ่นมากกว่าบุคคลภายในท้องถิ่น ดังนั้น โอกาสทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอุทยานเพื่อการท่องเที่ยวจึงควรจัดการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับ โอกาสดังกล่าวอาจหมายถึง มัคคุเทศก์ เจ้าหน้าที่ หรือคนงานประจำอุทยาน และการขายของที่ระลึก เป็นต้น (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์:2538)

นโยบายการท่องเที่ยวของประเทศไทย

1. ส่งเสริมชักจูงให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาสู่ประเทศไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ เข้าเพิ่มพูนเศรษฐกิจส่วนรวม โดยริบด่วน
2. ขยายแหล่งท่องเที่ยวให้กระจายไปในท้องถิ่นเพื่อเป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ถึงประชากรในทุกภูมิภาค
3. อนุรักษ์และฟื้นฟูสมบัติวัฒนธรรม ทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้คงความเป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้ด้วยดีที่สุด
4. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดีเพื่อสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนให้มากขึ้น
5. เพิ่มความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้สามารถเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางต่าง ๆ ในประเทศด้วยความมั่นใจในความปลอดภัยของร่างกายและทรัพย์สินของตนและหมู่คณะ
6. ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทยภายในประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและเยาวชน เพื่อเป็นการเพิ่มสวัสดิการด้านการท่องเที่ยวแก่คนไทย
7. ส่งเสริมกำลังคนที่เป็นคนไทยเข้าทำงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแก่คนไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอันเกี่ยวกับพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย: 2542)

การพัฒนาชายฝั่งทะเลเพื่อการท่องเที่ยว

ลักษณะเด่นของแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่มีลักษณะอากาศไม่ร้อนจัดหรือหนาวจัด และไม่มีภัยธรรมชาติที่รุนแรงเกิดขึ้นกับชายฝั่งทะเลมิใช่เป็นเพียงสถานที่พักผ่อนตากอากาศหรืออาบแดดเท่านั้น แต่เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถประกอบกิจกรรมสันทนาการได้หลายชนิด เช่น ว่ายน้ำ เล่นเรือ ตกปลา ดำน้ำ เล่นกีฬาทางน้ำ รวมตลอดจนชมทิวทัศน์ และความสวยงามตามธรรมชาติทั้งเหนือผิวน้ำและใต้ผิวน้ำ

อย่างไรก็ตาม แม้สถานที่ท่องเที่ยวประเภทชายฝั่งทะเลจะมีความสำคัญด้านสันทนาการแก่ประชาชนทั่วไปและทางด้านเศรษฐกิจแก่ประเทศชาติมากเพียงใดก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวประเภทนี้ก็มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ต้องให้ความสำคัญมากด้วยเช่นกัน ผลกระทบจากการพัฒนาชายฝั่งเพื่อการท่องเที่ยวทั้งที่มีโดยตรงต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและโดยอ้อมต่อชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชนที่เกี่ยวข้องที่ตรงใจพิเศษคือ คุณภาพของน้ำ สิ่งมีชีวิตในทะเลและบริเวณชายฝั่งใกล้เคียงรักษาสสมดุลทางธรรมชาติอันเกิดจากการทำหน้าที่ขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในระบบนิเวศน์ชายฝั่งทะเลและสุขภาพของสาธารณชน ระบบนิเวศน์ชายฝั่งทะเลซึ่งประกอบด้วยทะเลสาบชายฝั่ง (Lagoon) ชะวากทะเล (Estuary) และชายฝั่งน้ำตื้นเป็นระบบนิเวศน์ที่มีความสลับซับซ้อนมากและอาจกล่าวได้ว่าเป็นระบบนิเวศน์ที่มีผลผลิตเชิงนิเวศน์วิทยา (Biologically productive ecosystem) สูงสุดของมณฑล (Biosphere) ยิ่งไปกว่านั้นระบบนิเวศน์ดังกล่าวยังมีสิ่งที่จะต้องทำการศึกษาและเรียนรู้อีกมากมายโดยนักวิชาการจากหลาย ๆ สาขาวิชา เช่น นักชีววิทยาทางทะเล นักอุตุนิยมนวิทยา นักภูมิสัตฐานวิทยา นักสมุทรศาสตร์ นักอุทกศาสตร์ นักนิเวศน์วิทยาทางทะเล และวิศวกรสาธารณสุข เป็นต้น (บัญญัติ เจริญระเฒ และ บุญลือ เฒา นรินาท : 2534)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติตะรุเตา และการจัดการพื้นที่

อุทยานแห่งชาติตะรุเตาเป็นอุทยานทางทะเลซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณด้านเหนือของช่องแคบมะละกาฝั่งอันดามันตอนกลาง ด้านทิศตะวันตกของจังหวัดสตูล ก่อปรไปด้วยเกาะใหญ่เล็กทั้งสิ้น 51 เกาะ จำแนกเป็นหมู่เกาะได้ 2 หมู่เกาะด้วยกันได้แก่ หมู่เกาะตะรุเตา ทางทิศตะวันออก และหมู่เกาะอาดัง – ราวี ทางด้านทิศตะวันตก อุทยานมีเนื้อที่ครอบคลุมพื้นดิน และพื้นน้ำทะเลรวมทั้งสิ้น 1,490 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 931,250 ไร่ ที่ทำการอุทยานแห่งชาติตั้งอยู่บนเกาะตะรุเตา ซึ่งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดมีเนื้อที่ 151 ตารางกิโลเมตร รองลงมาได้แก่เกาะอาดัง เกาะราวี เกาะกง และเกาะหลีเป๊ะ เรียกว่า หมู่เกาะอาดัง – ราวี อยู่ห่างจากเกาะตะรุเตาประมาณ 50 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะต่าง ๆ เป็นเขาหินมีที่ราบอยู่บ้างเล็กน้อยยอดเขาสูงสุดบนเกาะตะรุเตามีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 712 เมตร

ทรัพยากรที่สำคัญบนอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางบกและทางทะเล ทรัพยากรประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับนักโทษการเมืองช่วงหลังการปราบปรามการปกครอง สงครามโลกครั้งที่ 2 และทัศนียภาพอันสวยงามของหมู่เกาะในทะเล เกาะที่สำคัญของอุทยานแห่งนี้ได้แก่ เกาะตะรุเตา เกาะอาดัง เกาะราวี เกาะหลีเป๊ะ เกาะกลาง เกาะไข่ เกาะหินงาม เป็นต้น

ในอดีต พ.ศ. 2479 รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำเอาบรรดานักโทษผู้มีสันดานเป็นผู้ร้ายกักกันไว้ที่เดียวกัน ฝึคอบรมอาชีพ ประกอบกิจการได้เมื่อพ้นโทษ จึงประกาศให้พระราชบัญญัติกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย พุทธศักราช 2479 มอบหมายให้กรมราชทัณฑ์จัดหาสถานที่เหมาะสมซึ่งได้เลือกเกาะตะรุเตา อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เพราะอยู่ในทะเลลึกห่างจากแผ่นดินใหญ่ มีกระแสลม ชุกชุม ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ คลื่นลมรุนแรงมากเป็นเสมือนกำแพงธรรมชาติ ป้องกันการหลบหนีเป็นอย่างดี

พ.ศ. 2480 กรมราชทัณฑ์มอบหมายให้หลวงพิธานทัณฑ์ขัย เป็นหัวหน้าคณะซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่กว่า 10 คน และนักโทษประพตติติจากเรือนจำบางขวางและเรือนจำคลองเปรมขึ้นสำรวจที่อ่าวตะโล๊ะวาว เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2480 จัดวางผังหน่วยงานจัดทำถนนเชื่อมระหว่างตะโล๊ะวาว ตะโล๊ะอูดัง การก่อสร้างสำนักงาน บ้านพัก อาคารต่าง ๆ แล้วเสร็จภายในเวลา 11 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2481 เมื่อการก่อสร้างขั้นพื้นฐานเสร็จเรียบร้อย กรมราชทัณฑ์ได้ส่งนักโทษรุนแรงไปกักขังที่เกาะตะรุเตา จำนวน 500 คน และส่งรุ่นที่ 2 ตามมาในปีเดียวกัน 500 คน ซึ่งเป็นพวกลักเล็กขโมยน้อย ไม่ใช่คดีอุกฉกรรจ์แต่อย่างใด เดินทางมาจากกรุงเทพฯ โดยรถไฟลงที่สถานีควนเนียง จังหวัดสงขลา เดินทางโดยรถยนต์ถึงเรือนจำจังหวัดสตูล แล้วทยอยลงเรือที่เกาะนกงไปยังเกาะตะรุเตา แต่ไม่สะดวกนักจึงใช้ท่าเรือกันดงแทน ต่อมามีนักโทษหญิงอีกจำนวน 20 คน มีหน้าที่ทำความสะอาดอาคาร บ้านพัก

พ.ศ. 2482 รัฐบาลประกาศให้พระราชกฤษฎีกากำหนดให้เกาะตะรุเตา หมู่เกาะใกล้เคียงเป็นเขตหวงห้ามของกรมราชทัณฑ์ เพื่อใช้กักขังนักโทษ อพยพรายฎฐ์ที่อยู่อาศัยมาก่อนออกนอกพื้นที่จัดตั้งนิคมฝักอาชีพตะรุเตา มีฐานะเป็นกองแต่งตั้งนายของไทย ทวีกาญจน์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ นักโทษชาย ทำงานหนักตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนตก หยุดเฉพาะเวลารับประทานอาหาร บางครั้งจุดได้ทำงานกลางคืนเพราะงานเหมา มีการแต่งตั้งนักโทษเด็ดขาดบางคนเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานเป็นที่เกรงกลัวของนักโทษเป็นอย่างมากจึงทำงานสำเร็จลุล่วงด้วยดีจนสำเร็จ

พ.ศ. 2482 ขุนอภิพัฒน์ สุรทัณฑ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการนิคมฝักอาชีพตะรุเตาเมื่อปลายปี พ.ศ. 2482 - 2489 รวมเวลา 7 ปี มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงมากมาย ทางรัฐบาลส่งนักโทษการเมือง จำนวน 70 คน มากักขังบริเวณอ่างตะโละอูดัง จำนวนนักโทษเพิ่มขึ้นเป็น 3,000 คน ในปี 2484 สร้างปัญหาแก่นิคมอย่างยิ่ง ขาดแคลนอาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ประกอบทั้งอยู่ในภาวะสงครามมหาเอเชียบูรพา รัฐบาลไม่อาจสนับสนุนงบประมาณได้เต็มที่ การจัดเลี้ยงนักโทษใช้ข้าวสารเดือนละ 450 กระสอบ จึงเกิดการขาดแคลนต่อเนื่องยาวนาน

พ.ศ. 2486 ความขาดแคลนอาหารและปัจจัยยังชีพได้ทวีความรุนแรง ถึงขนาดหุงข้าวต้มรับประทานติดต่อกัน 15 วัน เพื่อสงวนปริมาณข้าวสารไว้ ใช้มาลาเรียระบาดอย่างรุนแรง มีนักโทษตายลง 700 คนเศษ เป็นสาเหตุหลักที่บีบบังคับให้เกิดขบวนการโจรสลัดตะรุเตาในเวลาต่อมา

พ.ศ. 2487 กล่าวกันว่าขบวนการโจรสลัดตะรุเตาปล้นสดมเรือสินค้าที่แล่นผ่านช่องแคบมะละกาอยู่เป็นนิจ ระยะแรกไม่ทำร้ายเจ้าทรัพย์ แต่ต่อมาฆ่าเจ้าทรัพย์ จมเรือหรือยึดเรือสร้างความหวาดกลัวเป็นอย่างมาก เป็นการกระทำของนักโทษ ผู้คุม พัสดีบางคน และผู้อำนวยการนิคมฝักอาชีพตะรุเตา สาเหตุมาจากเกาะตะรุเตาเป็นที่รวมบรรดานักโทษที่จะกระทำความผิดเมื่อโอกาสอำนวย การบริหารที่ผิดพลาดจากวัตถุประสงค์ภาวะสงครามขาดแคลนปัจจัยดำรงชีพ การปล้นเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นบริเวณใกล้เคียงเกาะตะรุเตาและเกาะอาดัง และนำสินค้าไปจำหน่ายในเมืองสตูล สร้างความร่ำรวยให้ผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย

พ.ศ. 2489 รัฐบาลอังกฤษแจ้งรัฐบาลไทยขอความร่วมมือปราบโจรสลัด คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมอบให้ ดร.วิบูลย์ ธรรมวิทย์ ผู้ตรวจการกรมราชทัณฑ์เป็นผู้ประสานงาน ดังนั้นทหารอังกฤษจากมาเลเซีย จำนวน 300 คน นำโดย พลจัตวา เซอร์เรย์ ยกพลขึ้นบกที่เกาะตะรุเตาเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2489 เวลา 07.00 น. จับกุมผู้ต้องหาและของกลางส่งรัฐบาลไทยต่อมาศาลพิพากษาลงโทษจำคุก ขุนอภิพัฒน์ สุรพันธ์ มีกำหนด 15 ปี นอกจากนั้นจำเลยอื่น รับโทษมากน้อยตามความผิด

พ.ศ. 2491 กรมราชทัณฑ์ยกเลิกนิคมฝักอาชีพตะรุเตาไปจัดตั้งนิคมฝักอาชีพใหม่ที่จังหวัดนครปฐม อพยพนักโทษไปที่นั่น นักโทษการเมืองอพยพย้ายไปที่อื่นก่อนแล้ว

พ.ศ. 2491-2517 เกาะตะรุเตาถูกทิ้งร้างเป็นเวลา 26 ปี

พ.ศ. 2517 กรมป่าไม้ส่งเจ้าหน้าที่มาสำรวจและประกาศจัดตั้งอุทยานแห่งชาติตะรุเตา โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2517

จากน้ำพักน้ำแรงที่อุทิศให้สำหรับการอนุรักษ์ของเจ้าหน้าที่ส่งผลให้อุทยานแห่งชาติตะรุเตาคงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ทั้งในน้ำและบนบกไว้จนได้รับการยกย่องว่าเป็น “อุทยานมรดกของอาเซียน” (ASEAN Heritage Parks and Reserves) ในปี พ.ศ. 2525

พืชพรรณธรรมชาติ

เนื่องจากอุทยานแห่งชาติตะรุเตาอยู่ในเขต ภูมิอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุก และกระจายตลอดทั้งปีจึงมีผลทำให้พืชพรรณธรรมชาตินานาชนิดขึ้นเจริญงอกงาม สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ป่าดิบชื้น เป็นป่าที่สมบูรณ์ที่สุดในเขตนี้ครอบคลุมพื้นที่ครึ่งหนึ่งของจำนวนพื้นที่ครึ่งหนึ่งของจำนวนพื้นที่อุทยานฯ กระจายทั่วไปตามเกาะต่าง ๆ พันธุ์ไม้สำคัญได้แก่ ไม้ตระกูลยาง ตะเคียน กระจับปี่ และขนุนป่า

2. ป่าชายหาด พบทั่วไปบริเวณปากคลองน้ำจืดที่น้ำทะเลท่วมถึง และสภาพเป็นโคลนเป็นป่าที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบนิเวศน์ของสิ่งมีชีวิตพบมากบริเวณคลองพันเคมะละกา ทางใต้ของอ่าวสน ปากคลองตะโล๊ะอูดัง และทางใต้ของอ่าวตะโล๊ะวาว พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ โกงกาง จาก และปรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ป่าดิบแล้ง ส่วนมากทั่วไปบริเวณที่เป็นที่สูงมีความลาดชันมาก พบมากบนเกาะตะรุเตา พันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ ตะเคียนหิน ยาง ตาเสือ และตีนเป็ด

4. ป่าชายหาด พบทั่วไปตามหาดทรายสภาพป่าทั่วไปเป็นป่าโปร่งพันธุ์ไม้ที่สำคัญได้แก่ เสม็ดขาว เสม็ดแดง ตีนเป็ดทะเล รักทะเล และเตยทะเล

5. ป่าเบญจพรรณ พบบริเวณที่เป็นที่อกเขาหินปูนพบทางทิศเหนือของเกาะตะรุเตา และเกาะอาดัง พันธุ์ไม้สำคัญได้แก่ กระจูดน บะเจี๊ยะ แดทราย จิวป่า และไผ่ป่า

แหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา

อ่าวพันเตมะละกา เป็นที่ตั้งสำนักงานอุทยานแห่งชาติตะรุเตา หาดทรายขาวสะอาด สำหรับทำกิจกรรมชายหาดและเล่นน้ำทะเล

ผาโต๊ะบู ความสูง 60 เมตร มีจุดชมวิว ทิศนวิสัยกว้างไกล ใช้เวลาเดินขึ้น 20 นาที ถ้ำจระเข้ อยู่ปลายคลองพันเตมะละกา ใช้เรือหางยาวไปจอดเทียบท่าเรือหน้าถ้ำ ภายในถ้ำใช้แพลากรโดยเชือก เข้าไปชมความสวยงามของหินงอกหินย้อย

อ่าวจาก เป็นอ่าวเล็ก ๆ ติดกับอ่าวพันเตมะละกา

อ่าวมะแฉะและ หาดทรายขาวมีดงมะพร้าวสวยงาม

อ่าวสน ห่างจากที่พัก 8 กิโลเมตร มีหาดทรายขาว 4 กิโลเมตร เป็นที่วางไข่ของเต่าทะเล มีจุดกางเต็นท์ บริการอาหาร ห้องน้ำ – ห้องสุขา

น้ำตกถูลู น้ำตกขนาดเล็ก สวยงาม เหมาะแก่การเดินป่า ศึกษาธรรมชาติ

อ่าวมะขาม เป็นที่จอดพักเรือประมง มีน้ำจืดสนิท ป่าสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าและนกชุกชุม

อ่าวตะโล๊ะอูดัง อยู่ทางด้านทิศใต้ของเกาะตะรุเตา ห่างจากเกาะลังกาวิ สุหพันธ์รัฐ มาเลเซียประมาณ 8 กิโลเมตร เป็นอดีตที่กักขังนักโทษการเมือง กบฏบวรเดช และกบฏนายสิบ สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2

อ่าวตะโล๊ะวาว ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของเกาะตะรุเตา เป็นพื้นที่ประวัติศาสตร์ เป็นพื้นที่ฝึกอาชีพ หรือ ทัณฑสถานนักโทษเด็ดขาด และนักโทษกักกัน ระหว่าง พ.ศ. 2480 – 2490 พบเห็นมูลดินจากปรักหักพังของสิ่งก่อสร้าง และสุสาน 700 ศพ

อ่าวถาฐี เป็นอ่าวเล็ก ๆ มีถ้ำไว้หลบฝน ปะการังแข็งพอดำชมได้

เกาะไข่ เป็นเกาะเล็ก ๆ ห่างจากเกาะตะรุเตา ประมาณ 25 กิโลเมตร มีชุ่มหินประตูดสวยงาม เป็นสัญลักษณ์การท่องเที่ยว จังหวัดสตูล มีเต่าทะเลขึ้นวางไข่ริมหาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกาะอาดัง ในอดีตเป็นที่ลี้ภัยของโจรสลัด ปล้นสะดมเรือ หาดทรายสวยงามมีที่พัก และร้านอาหารบริการนักท่องเที่ยว

เกาะหินงาม หาดหินสวยงาม ปะการังอ่อน 7 สี น้ำใส ความสวยงามอยู่ในอันดับ 1 ใน 10 ของโลก

เกาะยาง หาดทรายขาว น้ำใส เงียบสงบเหมาะแก่การกางเต็นท์พักผ่อน

เกาะหลีเป๊ะ เป็นที่ตั้งชุมชนชาวเล ร้านค้า อาหาร ที่พักเอกชนไว้บริการนักท่องเที่ยว (สำนักงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ : 2540)

การวางแผนและจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติทางทะเล

เมื่อพูดถึงอุทยานแห่งชาติ โดยทั่วไปมักนึกถึงภาพของภูเขา ป่าไม้ และสัตว์ป่ากันเป็นส่วนใหญ่ แต่ความจริงแล้วประเทศไทยมีอุทยานแห่งชาติที่ประกาศจัดตั้งขึ้นเพื่อสงวนและคุ้มครองพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลและแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำทะเลมากถึง 15 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งพื้นดินและพื้นน้ำประมาณ 3.06 ล้านไร่ อุทยานแห่งชาติทางทะเลเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากเท่าเทียมกับพื้นที่อื่น ๆ เนื่องจากอยู่ในเขตชายฝั่งทะเลอันเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งสามารถเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นและต่อประเทศโดยส่วนรวมมาเป็นเวลานาน เพื่อประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจในบริเวณชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว นันทนาการและการประมง

พื้นที่ชายฝั่งทะเลอาณาเขตใกล้เคียงมีลักษณะของระบบนิเวศน์เปิดกว้าง และประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายที่มีความซับซ้อนและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันตลอดเวลา เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของส่วนหนึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งอื่นในระบบเดียวกัน การกำหนดเขตและการวางแผนจัดการพื้นที่จึงทำได้ลำบาก ด้วยเหตุนี้แม้ว่ารัฐบาลได้ประกาศบริเวณพื้นที่เขาสามร้อยยอดเป็นอุทยานทางทะเลแห่งแรกตั้งแต่ พ.ศ. 2509 แล้ว แต่แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติทางทะเล 2 ฉบับแรกเพิ่งจัดทำขึ้นสำเร็จเมื่อ พ.ศ. 2533 ที่ผ่านมานี้เองคือแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล และแผนการจัดการอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

แผนการจัดการอุทยานแห่งชาติตะรุเตา และอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา - หมู่เกาะพีพี ที่จัดทำเสร็จแล้วนั้นได้แบ่งเขตการจัดการพื้นที่ทั้ง 2 แห่ง ตามลักษณะและการใช้ประโยชน์พื้นที่เป็นหลัก โดยมีการจำแนกพื้นที่ออกเป็น 6 เขต คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (1.) เขตบริการหรือเขตพัฒนาสำหรับใช้ในการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก
ต่างๆ
- (2.) เขตท่องเที่ยวและนันทนาการ
- (3.) เขตอนุรักษ์พิเศษ หรือ เขตห้ามประกอบกิจกรรมใด ๆ
- (4.) เขตสงวนสภาพธรรมชาติ
- (5.) เขตกิจกรรมพิเศษ หรือ เขตซึ่งมีชุมชนปรากฏอยู่แล้ว
- (6.) เขตใช้ประโยชน์ทั่วไปได้แก่ ทำเทียบเรือ และท่องเที่ยวเล่นในเขตทำการประมง
เป็นต้น (อำเภอ หรณารักษ์ : 2534)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มาลี ศรีรัตนธรรม (2532) จากการศึกษาเรื่อง การใช้ปัจจัยด้านชีวกายภาพในการจำแนก
และการแบ่งเขตการจัดการจัดการอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ไคกล่าวไว้ว่า

ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากการจำแนกและทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณ
อุทยานแห่งชาติตะรุเตา จังหวัดสตูล โดยการแปลภาพถ่ายทางอากาศมาตราส่วน 1 : 40,000 ที่ถ่าย
ในปี 2529 และทำแผนมาตราส่วน 1 : 100,000 สามารถจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินดังนี้

1. เกาะตะรุเตา พบว่า มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน 10 ประเภท คือ ป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง
ป่าผสมผลัดใบ ป่าชายเลน ป่ารุ่นสอง/ไม้แคระ ป่าชายหาด สวนมะพร้าว หญ้า/พื้นที่รกร้าง
ที่ทำการ/บ้านพัก และถนน โดยป่าดิบชื้นมีพื้นที่มากที่สุด ประมาณ 67.30 ตร.กม. หรือประมาณ
42,062.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.27 ของเนื้อที่เกาะตะรุเตาและที่ทำการมีเนื้อที่น้อยที่สุด ประมาณ
0.10 ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของเนื้อที่เกาะตะรุเตา

2. เกาะอาดัง พบว่า มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน 6 ประเภท คือ ป่าดิบชื้น ป่าแคระ/ไม้พุ่ม
ป่าหญ้า สวนมะพร้าว ป่าชายหาด และที่ทำการ โดยป่าดิบชื้นมีเนื้อที่มากที่สุด ประมาณ 25.53
ตร.กม. หรือประมาณ 15,956.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 85.73 ของเนื้อที่เกาะอาดัง

3. เกาะราวี พบว่า มีการใช้ประโยชน์ที่ดิน 7 ประเภท คือ ป่าดิบชื้น ป่าแคระ/ไม้พุ่ม
ป่าหญ้า/หาดหิน ป่าชายเลน สวนมะพร้าว ป่าชายหาด และที่ทำการ โดยป่าดิบชื้นมีเนื้อที่มากที่สุด
ประมาณ 24.49 ตร.กม. หรือประมาณ 15,306.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 86.11 ของเนื้อที่เกาะ
ราวี

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

วิธีการศึกษา

ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการศึกษา ดังนี้

- (1) การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ ผู้ทำงานวิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่มีการรวบรวมข้อมูลไว้แล้ว
- (2) การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ผู้ทำงานวิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดทำขึ้นมา เพื่อเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในที่นี้เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวชาวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ซึ่งมีจำนวน 11,860 คน/ปี

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มของนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา จำนวน 118 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

กรมส่งเสริมการเกษตร (2528) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีพิจารณาตัวอย่างควรมีการพิจารณาดังนี้ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากประชากรทั้งหมด

จำนวนประชากร	% ขนาดตัวอย่าง
<50	80%
<100	>50% แต่ <80%
100 - 999	25%
1,000 – 9,999	10%
>10,000	1%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษานี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 1% จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 118 ราย

วิธีการและเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีใช้แบบสอบถามนักท่องเที่ยวโดยตรงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีทั้งแบบ ชนิดปลายเปิด (Open question) และปลายปิด (Closed question)

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

1. รวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว สังคมความเป็นอยู่
2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในด้านต่าง ๆ
3. รวบรวมความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะ ของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลวิเคราะห์ด้านสถิติ ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{สูตร ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

X = เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา

N = เป็นจำนวนประชากรทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum xi}{N}$$

กำหนดให้ $\bar{X}$ = เป็นค่าเฉลี่ย

xi = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา โดยมีการกำหนดคำตอบเพื่อให้ให้นักท่องเที่ยงตอบ และมีเกณฑ์กำหนดคะแนนเพื่อที่จะง่ายในการศึกษาไว้ดังนี้

ระดับ	ไม่คืออย่างยิง	ระดับคะแนนเป็น	1
ระดับ	ไม่ดี	ระดับคะแนนเป็น	2
ระดับ	พอใช้	ระดับคะแนนเป็น	3
ระดับ	ดี	ระดับคะแนนเป็น	4
ระดับ	ดีมาก	ระดับคะแนนเป็น	5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของ นักท่องเที่ยว ทำการวิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

จากการศึกษาดังตารางที่ 1 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.11 เป็นเพศหญิงร้อยละ 33.69 นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 19-25 ปี มีมากที่สุด ร้อยละ 46.62 รองลงมาคืออายุระหว่าง 26-31 ปี ร้อยละ 36.45 อายุระหว่าง 32-37 ปี ร้อยละ 10.16 อายุระหว่าง 38-43 ปี ร้อยละ 1.69 อายุระหว่าง 44-49 ปี ร้อยละ 5.08 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ร้อยละ 61.02 ภาคกลางร้อยละ 24.58 ภาคตะวันออกร้อยละ 5.08 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 9.32 นักท่องเที่ยวนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 83.06 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 16.10 ศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.84 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว จบปริญญาตรี ร้อยละ 38.14 จบอนุปริญญา หรือ ปวส. ร้อยละ 30.50 จบมัธยมปลายหรือ ปวช. ร้อยละ 22.04 จบมัธยมตอนต้น ร้อยละ 8.48 จบโรงเรียนทหาร ร้อยละ 0.84 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 79.67 สถานภาพสมรส ร้อยละ 18.64 เป็นหม้าย ร้อยละ 1.69 นักท่องเที่ยวประกอบอาชีพ พนักงานเอกชนมากที่สุด ร้อยละ 37.28 รองลงมาคือ รับราชการ ร้อยละ 25.43 นักศึกษา ร้อยละ 18.66 ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 12.72 รับจ้าง ร้อยละ 3.38 พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 1.69 และอาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 0.84 ลักษณะของการมาเที่ยว ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะมาเที่ยวเป็นกลุ่ม ร้อยละ 94.07 มาคนเดียว ร้อยละ 5.93 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวครั้งแรก ร้อยละ 76.28 ครั้งที่ 2 ร้อยละ 19.49 มากกว่า 2 ครั้งร้อยละ 4.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา

รายการ	จำนวน(คน) N = 118	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	78	66.11
หญิง	40	33.89
2. อายุ		
19-25 ปี	55	46.62
26-31 ปี	43	36.45
32-37 ปี	12	10.16
44-49	6	5.08
3. ภูมิตำเนา		
ภาคใต้	72	61.02
ภาคกลาง	29	24.58
ภาคเหนือ	-	-
ภาคตะวันออก	6	5.08
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11	9.32
4. ศาสนา		
อิสลาม	19	16.10
พุทธ	98	83.06
คริสต์	1	0.84
อื่นๆ	0	0.00
5. การศึกษา		
ประถมศึกษา	0	0.00
มัธยมตอนต้น	10	8.48
มัธยมปลายหรือ ปวช.	26	22.04

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน) N = 118	ร้อยละ
อนุปริญญาหรือ ปวส.	36	30.50
ปริญญาตรี	45	38.14
ปริญญาโท	0	0.00
โรงเรียนทหาร	1	0.84
6. สถานภาพ		
โสด	94	79.67
สมรส	22	18.64
หม้าย	2	1.69
7. อาชีพ		
รับราชการ	30	25.43
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	1.69
พนักงานเอกชน	44	37.28
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	15	12.72
เกษตรกร	0	0.00
นักศึกษา	22	18.66
รับจ้าง	4	3.38
แม่บ้าน	1	0.84
8. ลักษณะการมาเที่ยว		
มาคนเดียว	7	5.93
มาเป็นกลุ่ม	111	94.07
มากับบริษัทนำเที่ยว	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) N = 118	ร้อยละ
9. เดินทางมาเที่ยวครั้งที่เท่าไร		
ครั้งแรก	90	76.28
ครั้งที่ 2	23	19.49
มากกว่า 2 ครั้ง	5	4.23
อื่นๆ	0	0.00

จากการศึกษาดังตารางที่ 2 พบว่านักท่องเที่ยวรู้จักอุทยานแห่งชาติตะรุเตาจากเพื่อน / ญาติ พี่น้องมากที่สุด ร้อยละ 26.65 เพราะหลังจากได้มาเที่ยวแล้วนักท่องเที่ยวกลับไปเล่าถึงความประทับใจให้เพื่อนและญาติพี่น้องฟัง รองลงมาได้แก่ วารสารแนะนำการท่องเที่ยว ร้อยละ 21.21 นิตยสาร ร้อยละ 15.19 โทรทัศน์ ร้อยละ 10.89 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 6.88 บริษัททัวร์ ร้อยละ 5.15 วิทยุ ร้อยละ 4.87 การประชาสัมพันธ์เปิดฤดูกาลท่องเที่ยว ร้อยละ 4.58 และ การประชาสัมพันธ์ของกรมป่าไม้ ร้อยละ 4.58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงการรู้จักอุทยานแห่งชาติตระอุตาของนักท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน (คน) N = 349	ร้อยละ
1. เพื่อน/ญาติพี่น้อง	93	26.65
2. หนังสือพิมพ์	24	6.88
3. นิตยสาร	53	15.19
4. วารสารแนะนำการท่องเที่ยว	74	21.21
5. โทรทัศน์	38	10.89
6. วิทยุ	17	4.87
7. บริษัททัวร์	18	5.15
8. การประชาสัมพันธ์เปิดฤดูกาลท่องเที่ยว	16	4.58
9. การประชาสัมพันธ์ของกรมป่าไม้	16	4.58

* สามารถเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

N = จำนวนคำตอบทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม

จากการศึกษาดังตารางที่ 3 พบว่า กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำในระหว่างการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตระอุตามากที่สุดคือ การพักผ่อน ร้อยละ 15.33 เพราะสถานที่ต่างๆ ภายในอุทยานฯ ยังคงความเป็นธรรมชาติมากที่สุด เหมาะที่จะเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รองลงมาได้แก่ การถ่ายรูป ร้อยละ 12.11 การเที่ยวชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์ ร้อยละ 10.74 กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ ร้อยละ 9.05 การดำน้ำดูปะการังน้ำตื้น ร้อยละ 7.56 การชมถ้ำเท่ากับ กิจกรรมชயหาด ร้อยละ 7.20 การกางเต็นท์พักแรม ร้อยละ 6.44 การเดินป่า ร้อยละ 5.22 การตกปลา ร้อยละ 4.45 การดูนก/สัตว์ ร้อยละ 4.15 การดำน้ำดูปะการังน้ำลึก ร้อยละ 3.99 กิจกรรมรอบกองไฟ ร้อยละ 2.91 การศึกษาท้องฟ้า/ดูดาว ร้อยละ 1.84 และการซื้อของ ร้อยละ 1.84 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำในระหว่างการท่องเที่ยวในอุทยานฯ

รายการ	จำนวน (คน) N = 652	ร้อยละ
1. การเยี่ยมชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์	70	10.74
2. กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ	59	9.05
3. อาบแดด/กิจกรรมชายหาด	47	7.21
4. เดินป่า	34	5.22
5. ดูนก/สัตว์	27	4.15
6. ดำน้ำดูปะการังน้ำตื้น	49	7.56
7. ดำน้ำดูปะการังน้ำลึก	26	3.99
8. ตกปลา	29	4.45
9. พักผ่อน	100	15.33
10. ถ่ายภาพ/บันทึกภาพ/เสียง	79	12.11
11. ศึกษาท้องฟ้า/ดูดาว	12	1.84
12. กางเต็นท์/พักแรม	42	6.44
13. ชมถ้ำ/ปีนถ้ำ	47	7.20
14. กิจกรรมรอบกองไฟ	19	2.91
15. ซื่อของ	12	1.84

* สามารถเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

N = จำนวนคำตอบทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม

จากการศึกษาดังตารางที่ 4 พบว่า สถานที่ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่นักท่องเที่ยวพอใจมากที่สุดคือ อ่าวพันเตมะละกา ร้อยละ 72.03 เนื่องจากอ่าวพันเตมะละกาเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ และบ้านพักนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีโอกาสสัมผัสกับธรรมชาติบริเวณอ่าวพันเตมะละกาอย่างเต็มที่ กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำคือ การพักผ่อน เล่นน้ำ และถ่ายภาพ สถานที่ที่นักท่องเที่ยวพอใจรองลงมาคือ ถ้ำจระเข้ ร้อยละ 19.49 เพราะเป็นสถานที่ที่อยู่ใกล้อ่าวพันเตมะละกา สามารถเดินทางได้สะดวกกิจกรรมที่ทำคือ การชมถ้ำ และอีกสถานที่ที่นักท่องเที่ยวพอใจมากที่สุดคือ อ่าวสน ร้อยละ 13.55 กิจกรรมที่ทำคือ การเดินป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงสถานที่ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่นักท่องเที่ยวพอใจที่สุด

รายการ	จำนวน (คน) N = 124	ร้อยละ
1. อ่าวพันตะมะละกา	85	68.85
2. ถ้ำจระเข้	23	18.55
3. อ่าวสน	16	12.90

N = จำนวนคำตอบทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม

จากการศึกษาดังตารางที่ 5 พบว่านักท่องเที่ยวเสียค่าใช้จ่ายรายการต่างๆ ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม เฉลี่ย 240.97 บาท/วัน (นักท่องเที่ยวบางส่วนนำอาหารมาประกอบกินเอง แต่ส่วนใหญ่กินอาหารจากร้านอาหารบนเกาะ) ค่าที่พักอาศัยเฉลี่ย 200.30 บาท/วัน (ค่าที่พักประเภทเรือนแถว วันละ 80 บาท ค่าเช่าเต็นท์ วันละ 100 บาท บ้านพัก วันละ 500 บาท) ค่าของที่ระลึก เฉลี่ย 277.77 บาท ค่าพาหนะเดินทางไปกลับ เฉลี่ย 255.61 บาท (ค่าเรือโดยสารไปกลับ 220 บาท ถ้านักท่องเที่ยวเช่าเหมา ค่าเช่าประมาณ 1,500 บาท/วัน)

ตารางที่ 5 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา

รายการ	จำนวน (คน) N = 118		
	N	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย(บาท)
1. อาหารและเครื่องดื่ม/วัน	113	95.76	240.97
2. ที่พักอาศัย/วัน	98	83.05	200.30
3. ค่าของที่ระลึก	12	10.16	277.77
4. ค่าพาหนะเดินทางไป-กลับ	105	88.98	255.61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

จากการศึกษาดังตารางที่ 6 พบว่า ความสะอาดของสถานที่ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 58.48 แสดงให้เห็นว่าทางอุทยานฯ ได้มีการจัดการเรื่องความสะอาดของสถานที่โดยรวมได้เป็นอย่างดี การกำจัดขยะมูลฝอย นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 57.63 แสดงว่าการกำจัดขยะมูลฝอยของทางอุทยานฯ อยู่ในระดับที่ดี การกำจัดน้ำเสีย นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 55.09 ทั้งนี้เพราะในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา สถานที่ก่อให้เกิดน้ำเสียน้อยมาก และสถานที่ทั้งหมดก็อยู่ในการดูแลของรัฐ โดยกรมป่าไม้ การกำจัดของเสียจากเรือน้ำเที่ยว นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 3 คือ ระดับพอใช้ มากที่สุด ร้อยละ 48.30 เพราะเรือน้ำเที่ยวส่วนใหญ่จะเน้นการทำธุรกิจมากเกินไป จนลืมที่จะให้ความสำคัญในด้านนี้ ภูมิทัศน์ในเขตอุทยานฯ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 5 คือ ดีมาก มากที่สุด เพราะทัศนียภาพและความเป็นธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตายังไม่ถูกทำลาย การแบ่งเขตกิจกรรม นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 44.06 เพราะทางอุทยานฯ ได้มีการวางแผน และคำนึงถึงความเหมาะสมในการแบ่งเขตกิจกรรมให้ได้ประโยชน์มากที่สุดและไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สถานที่จอดเรือ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 50.87 เพราะท่าเทียบเรือในอุทยานฯ ตั้งอยู่ในคลองพันเต สามารถใช้กำบังคลื่นลมได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อม

รายการ	จำนวน (คน) N = 118										$\bar{X}$	ความหมาย
	ไม่ดีย่างยิ่ง		ไม่ดี		พอใช้		ดี		ดีมาก			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1. ความสะอาดของสถานที่	-	-	5	4.23	31	26.28	69	58.48	13	11.01	3.76	ดี
2. การกำจัดขยะมูลฝอย	-	-	15	12.72	30	25.42	68	59.63	5	4.23	3.53	พอใช้
3. การกำจัดน้ำเสีย	2	1.69	9	7.63	36	30.51	65	55.08	6	5.08	3.54	พอใช้
4. การกำจัดของเสียจากเรือท่องเที่ยว	5	4.23	17	14.4	57	48.3	33	5.08	6	5.08	3.15	พอใช้
5. ภูมิทัศน์ในเขตอุทยานฯ	-	-	-	-	11	9.32	50	48.3	57	48.31	4.38	ดี
6. การแบ่งเขตกิจกรรม	-	-	-	-	27	22.89	52	33.05	39	33.05	4.1	ดี
7. สถานที่จอดเรือ	1	0.84	6	5.08	25	21.18	60	22.03	26	22.03	3.88	ดี
$\bar{X}$ รวม =											3.76	ดี

จากการศึกษาดังตารางที่ 7 พบว่า ความสมบูรณ์ของแหล่งค้ำน้ำ/ชมปะการัง นักท่องเที่ยวลง
 ความเห็นระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 50.85 เพราะทางอุทยานฯ ได้มีการดูแลและควบคุม
 การใช้ประโยชน์ตามแนวปะการังไว้เป็นอย่างดี ความสมบูรณ์ของแหล่งตกลา นักท่องเที่ยวลง
 ความเห็นระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุดร้อยละ 45.77 เพราะแหล่งตกลาส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณพื้น
 น้ำใล้ๆ กับเกาะ ซึ่งอยู่ในการควบคุมของอุทยานฯ จึงปลอดภัยจากการทำการประมงพาณิชย์ เพราะ
 ฉะนั้นแหล่งตกลาจึงคงความสมบูรณ์ไว้ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปตกลาได้ ความสมบูรณ์ของอ่าว
 นักท่องเที่ยวลงความเห็นระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุดร้อยละ 44.06 เนื่องจากอ่าวต่างๆในเขต
 อุทยานฯ ไม่มีการครอบครองจากเอกชนอ่าวต่างๆ จึงคงความสมบูรณ์ไว้ได้ ความสมบูรณ์ของถ้ำ
 นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 47.45 เพราะการไปชมถ้ำแต่ละ
 ครั้งนักท่องเที่ยวจะรวมตัวเป็นกลุ่ม และจะมีเจ้าหน้าที่อุทยานฯ เป็นคนพาไปชมถ้ำจึงเป็นการควบคุม
 นักท่องเที่ยวไปในตัวถ้ำต่างๆ จึงไม่ถูกทำลายจากนักท่องเที่ยว ความสมบูรณ์ของชายหาด นักท่อง
 เที่ยวส่วนใหญ่ลงความเห็นในระดับที่ 4 คือระดับ ดี มากที่สุดร้อยละ 40.68 ความสะอาดของชายหาด
 นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 มากที่สุดร้อยละ 47.46 เพราะทางอุทยานฯ ได้วางถังขยะตาม
 ชายหาดอย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน (คน) N = 118										$\bar{X}$	ความหมาย
	ไม่ดีอย่างยิ่ง		ไม่ดี		พอใช้		ดี		ดีมาก			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1. ความสมบูรณ์ของแหล่งค้ำน้ำ/ชมปะการัง	8	6.77	15	12.72	27	20.89	60	50.85	8	6.77	3.38	พอใช้
2. ความสมบูรณ์ของแหล่งคกปลา	-	-	9	7.63	35	29.66	54	45.77	20	19.94	3.72	ดี
3. ความสมบูรณ์ของอ่าว	-	-	-	-	23	19.49	52	44.06	43	36.45	4.16	ดี
4. ความสมบูรณ์ของถ้ำ	-	-	-	-	26	22.04	56	47.45	36	30.51	4.08	ดี
5. ชายหาด												
- ความสมบูรณ์	-	-	-	-	23	19.46	48	40.68	47	39.83	4.2	ดี
- ความสะอาด	-	-	2	1.69	21	17.79	56	47.46	39	33.06	4.11	ดี
									$\bar{X}$ รวม =	3.94		ดี

จากการศึกษาคังตารางที่ 8 พบว่า ความปลอดภัยในการเดินทาง นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 4 คือ ระดับ ดี มากที่สุด ร้อยละ 52.54 เนื่องจากบริษัทเรือนำเที่ยวต่างๆ ต้องมีบริการด้านความปลอดภัยให้มากที่สุดเพื่อดึงดูดลูกค้าให้มาใช้บริการกับบริษัทของตนเอง ความสะดวกสบายในการเดินทางนักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุดร้อยละ 46.61 ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า บริษัทเรือนำเที่ยวต่างๆ ต้องมีการแข่งขันเพื่อแย่งลูกค้า ความสะดวกสบายก็เป็นจุดหนึ่งที่บริษัทเรือนำเที่ยวต้องทำให้มากที่สุด ความสะดวกสบายของที่พัก นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือ ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 46.61 การให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 4 คือระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 37.29 การให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 4 ระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 36.45 การให้บริการด้านสาธารณสุข นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 4 ระดับดี มากที่สุดร้อยละ 40.69 รายการอาหารของนักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 3 คือ พอใช้ มากที่สุด ร้อยละ 41.54 เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ปรุงอาหารบนเกาะมีการขนส่งหลายขั้นตอน ทำให้ราคาอาหารค่อนข้างจะแพง ห้องน้ำนักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 3 คือ พอใช้ มากที่สุด ร้อยละ 59.32 เนื่องจากทางอุทยานฯ ต้องควบคุมการปล่อยน้ำในห้องน้ำเพื่อต้องการให้มีน้ำใช้ตลอดฤดูกาลท่องเที่ยว จึงงดการปล่อยน้ำบางเวลา ไฟฟ้า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ลงความเห็นในระดับที่ 3 คือ พอใช้ ร้อยละ 53.39 เพราะกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในเขตอุทยานฯ ได้จากเครื่องปั่นไฟ ทางอุทยานจึงปล่อยไฟฟ้าเป็นบางเวลาเท่านั้น โทรศัพท์ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับ 2 คือ ไม่ดี มากที่สุด ร้อยละ 44.07 เพราะโทรศัพท์ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตามีน้อยมาก ปริมาณที่พักนักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือระดับดี มากที่สุด ร้อยละ 55.09 เนื่องจากทางอุทยานได้สร้างที่พักสำรองไว้รับนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ การบริการของเจ้าหน้าที่ นักท่องเที่ยวลงความเห็นในระดับที่ 4 คือระดับ ดี มากที่สุด ร้อยละ 48.32 ป้ายแสดงทิศทางและสถานที่ต่างๆ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ลงความเห็นในระดับ 4 คือระดับดี ร้อยละ 57.63 เนื่องจากอุทยานแห่งชาติตะรุเตามีพื้นที่มาก ทางเจ้าหน้าที่จึงจัดทำป้ายแสดงสถานที่ต่างๆ ไว้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการบริการต่างๆ

รายการ	จำนวน (คน) N = 118										$\bar{X}$	ความหมาย
	ไม่ดีย่างยิ่ง		ไม่ดี		พอใช้		ดี		ดีมาก			
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
1. ความปลอดภัยในการเดินทาง	-	-	8	6.78	50	42.38	62	52.54	4	3.38	3.67	พอใช้
2. ความสะดวกสบายในการเดินทาง	-	-	9	7.63	50	42.38	55	46.61	4	3.38	3.45	พอใช้
3. ความสะดวกสบายของที่พักร	3	2.54	4	3.39	51	43.23	55	46.61	5	4.23	3.42	พอใช้
4. การให้บริการข้อมูลประวัติศาสตร์	-	-	5	4.23	37	31.36	44	37.29	32	27.12	3.87	ดี
5. การให้บริการข้อมูลธรรมชาติ	-	-	7	5.93	30	25.42	43	36.45	38	32.20	3.94	ดี
6. การให้บริการด้านสาธารณสุข	1	0.84	14	11.86	54	45.77	48	40.69	1	0.84	3.28	พอใช้
7. ราคาอาหาร	17	14.40	43	36.45	49	41.54	8	6.77	1	0.84	2.43	ไม่ดี
8. ห้องน้ำ	4	3.38	16	13.58	70	59.32	25	21.18	3	2.54	3.05	พอใช้
9. ไฟฟ้า	8	6.78	26	22.04	63	53.39	20	16.95	1	0.84	2.83	พอใช้
10. โทรศัพท์	19	16.10	52	44.07	37	31.35	10	8.48	-	-	2.32	ไม่ดี
11. ปริมาณที่พักร	-	-	7	5.93	41	34.75	65	55.09	5	4.23	3.57	พอใช้
12. การบริการของเจ้าหน้าที่	2	1.69	8	6.78	35	29.66	57	48.32	16	13.55	3.65	พอใช้
13. ป้ายแสดงทิศทางและสถานที่	-	-	6	5.08	26	22.04	48	40.68	18	15.25	3.83	ดี
$\bar{X}$ รวม =											3.33	พอใช้

จากการศึกษาดังตารางที่ 9 พบว่านักท่องเที่ยวประทับใจน้ำทะเลมากที่สุด ร้อยละ 17.44 เพราะน้ำทะเลบริเวณอุทยานมีความใสสะอาด รองลงมาคือ ชายหาดและหิน ร้อยละ 15.66 เนื่องจากหาดทรายบนเกาะมีสีขาวบริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์ร้อยละ 10.85 ถ้ำ ร้อยละ 10.68 การชมเกาะแก่งต่างๆ ร้อยละ 9.07 การบริการของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ 8.18 ปะการัง ร้อยละ 7.65 ป่าไม้ ร้อยละ 6.94 การศึกษาธรรมชาติ ร้อยละ 5.17 สัตว์ป่าร้อยละ 4.81 และการตกปลาร้อยละ 3.55

ตารางที่ 9 แสดงความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานฯ

รายการ	จำนวน (คน) N = 542	ร้อยละ
1. น้ำทะเล	98	18.08
2. ชายหาด/หิน	88	16.23
3. ป่าไม้	39	7.19
4. ปะการัง	43	7.93
5. ประวัติศาสตร์	61	11.25
6. สัตว์ป่า	27	4.98
7. ถ้ำ	60	11.07
8. การชมเกาะแก่งต่างๆ	31	5.71
9. การตกปลา	20	3.69
10. การศึกษาธรรมชาติ	29	5.35
11. การบริการของเจ้าหน้าที่	46	8.48

* สามารถเลือกได้มากกว่า 1 คำตอบ

N = จำนวนคำตอบทั้งหมดที่กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

1. จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาอุทยานแห่งชาติตะรุเตาแน่นอนร้อยละ 71.19 สาเหตุเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจธรรมชาติที่ยังคงความบริสุทธิ์ไว้เป็นอย่างดี

นักท่องเที่ยวที่จะกลับมาถ้ามีโอกาสร้อยละ 19.49 เพราะนักท่องเที่ยวเหล่านี้มีภูมิลำเนาอยู่ภาคอื่นที่ไม่ใช่ภาคใต้ ทำให้ไม่แน่ใจว่าจะได้กลับมาเมื่อไร

นักท่องเที่ยวที่จะไม่กลับมาอีก ร้อยละ 5.94 เพราะนักท่องเที่ยวเหล่านี้คิดว่าได้มีโอกาสมาครั้งหนึ่งแล้วถ้ามีโอกาสไปเที่ยวควรจะไปสถานที่อื่นๆ บ้าง

นักท่องเที่ยวที่ไม่แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 3.38 เนื่องจากยังไม่แน่ใจว่าจะมีโอกาสกลับมาหรือไม่

2. จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวไม่ประสบปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางมาเที่ยวครั้งนี้ ร้อยละ 93.23 นักท่องเที่ยวประสบปัญหาและอุปสรรค คือ เรือไม่สามารถเทียบท่าได้ ร้อยละ 6.77 เนื่องจาก เวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางถึงตรงกับช่วงที่น้ำลงต่ำสุด เรือจึงไม่สามารถเทียบท่าได้

3. จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็นว่ามีสิ่งใดในเขตอุทยานฯ ที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ร้อยละ 50.93 ควรเปิดไฟฟ้าให้มากกว่านี้ ร้อยละ 14.40 ราคาของอาหารควรถูกกว่านี้ ร้อยละ 13.50 ถนนในเขตอุทยานฯ ควรจะปรับปรุงให้ดีกว่านี้ ร้อยละ 6.77 มีการเข้มงวดเรื่องความสะอาดของที่พักและอุปกรณ์ ร้อยละ 9.32 ห้องน้ำ ร้อยละ 6.77 และมีการเข้มงวดเรื่องความสะอาดของที่พักและอุปกรณ์ ร้อยละ 5.08

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เป็นการรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 118 คน โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติตะรุเตา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ อุทยานแห่งชาติตะรุเตา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.11 เพราะผู้ชายชอบท่องเที่ยวและมีความสะดวกในการเดินทางมากกว่าผู้หญิง มีอายุระหว่าง 19-25 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ มากที่สุด ร้อยละ 61.02 เพราะคนในภาคใต้สามารถเดินทางได้สะดวกกว่าภาคอื่น ๆ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 83.06 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 38.14 สถานภาพโสด ร้อยละ 79.67 เนื่องจากคนโสดสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้สะดวกกว่าคนที่สมรสแล้ว ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 37.28 ส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวเป็นกลุ่ม ร้อยละ 94.07 เดินทางมาเที่ยวครั้งแรกมากที่สุด ร้อยละ 76.28 นักท่องเที่ยวรู้จักอุทยานแห่งชาติตะรุเตาจากเพื่อนและญาติพี่น้องมากที่สุด เพราะเมื่อนักท่องเที่ยวกลับไปแล้วจะเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้เพื่อนและญาติพี่น้องฟัง สถานที่ที่นักท่องเที่ยวพอใจมากที่สุดคือ อ่าวพันเตมะละกา เพราะเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ และบ้านพักต่างๆ นักท่องเที่ยวจะใช้เวลาอยู่ในบริเวณนี้มากที่สุด ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารเฉลี่ย 240.97 บาท/วัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กินอาหารจากร้านค้าของอุทยานฯ และมีบางส่วนนำอาหารมาประกอบเอง ค่าที่พักอาศัยเฉลี่ย 200.30 บาท/วัน ค่าของที่ระลึกเฉลี่ย 277.77 บาท และ ค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับ เฉลี่ย 255.61 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตาในด้านต่างๆ

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับ ดี เพราะพื้นที่ทั้งหมดบนเกาะอยู่ในความดูแลของอุทยานฯ และไม่มีพื้นที่ของเอกชนอยู่เลย เพราะฉะนั้นการดูแลและการจัดการจึงทำได้อย่างเต็มที่ จึงส่งผลให้สภาพแวดล้อมภายในอุทยานฯ มีความสมบูรณ์เต็มที่ ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี เพราะดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าอุทยานแห่งชาติเกาะตะรุเตานั้นต่างจากสถานที่อื่นตรงที่ไม่มีเอกชนเข้ามาดำเนินการเลย เพราะฉะนั้นอุทยานฯ จึงดูแล จัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการบริการต่างๆ ภายในอุทยานฯ อยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากการบริการต่างๆ บนเกาะยังมีข้อจำกัดอยู่มาก เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น และความประทับใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ประทับใจความสะอาดของน้ำทะเลและชายหาด

3. ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ จะกลับมาเยือนอุทยานฯ อีกร้อยละ 71.19 เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ประทับใจธรรมชาติที่ยังคงความบริสุทธิ์ไว้เป็นอย่างดี การมาเที่ยวครั้งนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหา ร้อยละ 93.23 ส่วนสิ่งที่ควรได้รับการแก้ไข นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นว่า ราคาของอาหารควรถูกลงกว่านี้ ไฟฟ้ากับน้ำควรเปิดให้บริการมากกว่านี้ และควรเพิ่มจำนวนของโทรศัพท์สาธารณะให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ข้อจำกัดของงานวิจัย

ในการทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบปัญหาในระหว่างการดำเนินการ และหากมีการปรับปรุงในส่วนนี้ก็จะเพิ่มความสำเร็จของงานวิจัยยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหาที่พบมีดังนี้

1. เนื่องจากเวลาในการเก็บข้อมูลมีน้อยมาก เพราะผู้ทำการวิจัยยังต้องเข้าเรียนตามเวลาปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ได้จึงไม่กระจายเท่าที่ควร
2. ภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามบางข้อความกระชับทำให้กลุ่มตัวอย่างอ่านแล้วไม่เข้าใจ ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

1. ทางอุทยานฯ ควรเข้มงวดเรื่อนำเที่ยว ในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจและประทับใจ และเดินทางมาท่องเที่ยวอีกในโอกาสต่อไป
2. ทางอุทยานฯ ควรปรับปรุงเส้นทางเชื่อมระหว่างอ่าวต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมการฝึกหัดครู. 2533. การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2542. นโยบายการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ.

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2528. หลักและวิธีการวิจัยทางการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ: ห.จ.ก. ภาพพิมพ์.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. 2538. “ความต้องการท่องเที่ยวชมอุทยานและการจัดเก็บค่าธรรมเนียม” .

วารสารเศรษฐศาสตร์เกษตร. 2(1): 25-35

บัญชา เขียวระเอบ และ บุญลือ เดชานิรนาท. 2534. “การท่องเที่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

วารสารเศรษฐกิจและสังคม . 28(6) : 51-56

มนัส สุวรรณ. 2536. นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์

มาลี ศรีรัตนธรรม. 2532. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: 60

สำนักงานอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. 2540. ตะรุเตา. กรุงเทพฯ: มปป.

อำไพ ทรรศนรักษ์. 2534. “อุทยานแห่งชาติทางทะเล” วารสารเศรษฐกิจและสังคม. 28(6): 41.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวกที่ 1

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

คำแนะนำ

1. แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อม

2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการบริการต่าง ๆ ในเขตอุทยานฯ

2.4 ความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

2. ข้อมูลและคำตอบในแบบสอบถามจะเก็บเป็นความลับเฉพาะ

3. กรุณาตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย (X) ลงในช่องว่าง และเติมข้อความตาม

ความเป็นจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ _____

3. ภูมิลำเนา

1. ภาคใต้

2. ภาคกลาง

3. ภาคเหนือ

4. ภาคตะวันออก

5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. ศาสนา

1. อิสลาม

2. พุทธ

3. คริสต์

4. อื่น ๆ ระบุ _____

5. การศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษา

3. มัธยมศึกษา, ปวช.

4. อนุปริญญา, ปวส.

5.ปริญญาตรี

6.ปริญญาโท

7. อื่น ๆ ระบุ _____

6. สถานภาพ

1. โสด

2. สมรส

3. อื่น ๆ ระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. อาชีพ

☐ 1. รัฐบาล	☐ 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ 5. เกษตรกรรม
☐ 3. พนักงานเอกชน	☐ 6. อื่น ๆ ระบุ _____

8. ลักษณะของการมาเที่ยว

1. มาคนเดียว
2. มาเป็นกลุ่ม
3. มากับบริษัทนำเที่ยว
4. อื่น ๆ ระบุ _____

9. ท่านเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติตะรุเตาครั้งที่เท่าไร

1. ครั้งแรก
2. ครั้งที่ 2
3. มากกว่า 2 ครั้ง
4. อื่น ๆ ระบุ _____

10. ท่านรู้จักอุทยานแห่งชาติตะรุเตาจาก

1. เพื่อน/ญาติพี่น้อง
2. หนังสือพิมพ์
3. นิตยสาร ระบุ _____
4. วารสารแนะนำการท่องเที่ยว ระบุ _____
5. โทรทัศน์
6. วิทยุ
7. บริษัททัวร์
8. การประชาสัมพันธ์เปิดฤดูกาลท่องเที่ยวตะรุเตา
9. การประชาสัมพันธ์ของกรมป่าไม้
10. อื่น ๆ ระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. กิจกรรมอะไรบ้างที่คุณทำระหว่างท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติตะรุเตา

- 1. เที่ยวชมสถานที่ทางประวัติศาสตร์
- 2. ศึกษาธรรมชาติ
- 3. อาบแดด/กิจกรรมชายหาด
- 4. เดินป่า
- 5. ดูนก/สัตว์
- 6. ดำน้ำดูปะการัง – น้ำตื้น
- 7. ดำน้ำดูปะการัง – น้ำลึก
- 8. ตกปลา
- 9. พักผ่อน
- 10. ถ่ายรูป/บันทึกภาพ/เสียง
- 11. ศึกษาท้องฟ้า/ดูดาว
- 12. กางเต็นท์/พักแรม
- 13. ชมถ้ำ/ปีนถ้ำ
- 14. กิจกรรมรอบกองไฟ
- 15. ชื่อของ _____

12. สถานที่ใดในอุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่ท่านพอใจมากที่สุด ในการเดินทางมาท่องเที่ยว

- 12.1 สถานที่ _____
กิจกรรมหลัก _____
- 12.2 สถานที่ _____
กิจกรรมหลัก _____
- 12.3 สถานที่ _____
กิจกรรมหลัก _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ท่านเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางครั้งนี้ในอุทยานแห่งชาติตะรุเตาอย่างไร

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
1	อาหาร + เครื่องดื่ม	
2	ที่พักอาศัย	
3	ชื่อของที่ระลึก	
4	ค่าพาหนะในการเดินทาง	
5	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	
	1. _____	
	2. _____	
	3. _____	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

คำแนะนำ

ระดับคะแนน 1 = ไม่ใช่อ่างอิง

ระดับคะแนน 2 = ไม่ดี

ระดับคะแนน 3 = พอใช้

ระดับคะแนน 4 = ดี

ระดับคะแนน 5 = ดีมาก

2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสภาพแวดล้อม

ลำดับที่	รายการ	1	2	3	4	5
1	ความสะอาดของสถานที่					
2	การกำจัดขยะมูลฝอย					
3	การกำจัดน้ำเสียของอุทยานฯ					
4	การกำจัดของเสียจากเรือท่องเที่ยว					
5	ภูมิทัศน์ในเขตอุทยานฯ					
6	การแบ่งเขตกิจกรรม					
7	ความสวยงามของชายหาด					
8	ความสวยงามของปะการัง					
9	สถานที่จอดเรือ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ลำดับที่	รายการ	1	2	3	4	5
1	แหล่งค้ำน้ำ/ชมปะการัง					
2	แหล่งตกปลา					
3	อ่าว					
4	ถ้ำ					
5	ชายหาด					

2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านการบริหารต่าง ๆ ภายในเขตอุทยานฯ

ลำดับที่	รายการ	1	2	3	4	5
1	ความปลอดภัยในการเดินทาง					
2	ความสะดวกสบายในการเดินทาง					
3	ความสะดวกสบายของที่พักร					
4	ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์					
5	ข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติ					
6	การบริการด้านสาธารณสุข					
7	ราคาของอาหาร					
8	ห้องน้ำ					
9	ไฟฟ้า					
10	โทรศัพท์					
11	ปริมาณของที่พักร					
12	การบริการของเจ้าหน้าที่					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติตะรุเตา

☐ 1. น้ำทะเล	☐ 7. ถ้ำ
☐ 2. ชายหาด/หิน	☐ 8. การชมเกาะแก่งต่าง ๆ
☐ 3. ป่าไม้	☐ 9. การตกปลา
☐ 4. ปะการัง	☐ 10. กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ
☐ 5. ประวัติศาสตร์	☐ 11. การบริการของเจ้าหน้าที่
☐ 6. สัตว์ป่า	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

1. ท่านคิดว่าจะกลับมาเยือนอุทยานแห่งชาติตะรุเตาอีกหรือไม่

---

2. ในการเดินทางมาเที่ยวครั้งนี้ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง

---

3. ท่านคิดว่าภายในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตามีสิ่งใดที่ควรได้รับการแก้ไขหรือปรับปรุง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้